

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

гр. София, 21.12.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 21.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **11210** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от Д. Л. Н., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], инспектор, разузнавач VI степен /социална дейност и възпитателна работа/, в затвора в [населено място], чрез пълномощника си адв. Ю. жалба срещу Заповед № ЧР-03-80/16.11.2022 г. на министъра на правосъдието, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното й правоотношение с ответника, за нарушение на служебната дисциплина, по чл. 197, ал.1, т.6 и чл. 203, ал.1, т.8 и т. 13 ЗМВР – злоупотреба с власт и доверие и деяния, несъвместими с етичните правила на поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в нарушение на административно производствените правила, и в противоречие с материалния закон. Посочва, че посочените в заповедта разпоредби, представляващи основание за налагане на наказанието са по ЗМВР, а жалбоподателката е служител на Министерство на правосъдието, а не на министерство на вътрешните работи. В заповедта липсва правна норма, която да препраща към ЗМВР и към компетентността на министъра на правосъдието. Счита, че това представлява съществен порок, водещ до нищожност на заповедта. Също така липсата на правна норма пък представлява съществено нарушение, което препятства жалбоподателя да организира защита си, а съда е поставен в невъзможност да обсъжда правното основание за наложеното наказание. В заповедта са посочени няколко отделни нарушения, но не е посочено с кое конкретно действие от множеството, вменени на жалбоподателя със заповедта кое конкретно нарушение се твърди да е осъществено. Счита за съществено вътрешно противоречие в заповедта посочването на чл. 16, чл. 21, чл. 42, т.2, 3 и 4, чл. 10 и чл. 11 от Етичния кодекс за

поведение на държавните служители от ГД Охрана и ГД ИН към министъра на правосъдието, които пък липсват при посочване на правните основания за нейното постановяване. Твърди, че ѝ е нарушено правото на защита в дисциплинарното производство, тъй като не ѝ е предоставена възможност да се запознае с материалите по преписката. Единствено е канена да дава неколккратно писмени обяснения, без обаче да се е запознала с преписката и без такава възможност да ѝ е предоставяна. Предоставена ѝ е единствено обобщена справка, без материалите по преписката, каквото е изискването на чл. 207, ал.7 ЗМВР. Твърди се нарушение и на чл. 206, ал.2 ЗМВР относно определяне вида и размера на наказанието. Счита, че вмененото със заповедта поведение на жалбоподателя, квалифицирано като тежко нарушение на етичните правила и норми, всъщност касае нейни основни човешки права, които не биха могли да бъдат ограничавани, нито пък упражняването им би могло да съставлява нарушение на етичните правила и норми и да бъде причина за дисциплинарното ѝ отстраняване от длъжност. Нарушено е правото ѝ на личен и семеен живот и правото на зачитане на кореспонденция по смисъла на чл. 8, §1 ЕКЗПЧ. Моли за обявяване на процесната заповед за нищожна, алтернативно за нейната отмяна. Претендира разноски.

Към жалбата не са приложени писмени доказателства.

С жалбата не са направени доказателствени искания.

Ответният орган – министъра на правосъдието, е представил административната преписка по издаване на оспорената заповед.

Не е представил становище по жалбата.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

Компетентен да се произнесе по подадената жалба е АССГ, поради което с жалбата е сезиран надлежния орган. Жалбата е подадена срещу годин за оспорване акт – заповед за налагане на дисциплинарно наказание уволнение, от лице, имащо правен интерес от оспорване на заповедта, тъй като с нея се засягат негови права и законни интереси. Жалбата е подадена в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за установяване на което са представени необходимите доказателства.

Представената от ответника административна преписка следва да бъде приета по делото.

Воден от горното и на основание чл.154 ал.1 и чл. 157, ал. 1 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА като страни в производството:

1. Жалбоподател: Д. Л. Н., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], инспектор, разузнавач VI степен /социална дейност и възпитателна работа/, която да се призове на адреса на адв. Ю.;

2. Ответник: министъра на правосъдието;

УКАЗВА на жалбоподателя, че е в негова тежест да докаже обстоятелствата, от които черпи благоприятни правни последици като посочи и представи конкретни доказателства във връзка с твърденията си и по-конкретно, че са налице твърдяните основания за нищожност на акта, както и са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на заповедта.

УКАЗВА на жалбоподателя, че следва да ангажира доказателства относно изложените в жалбата му твърдения, от които черпи благоприятна правни последици.

УКАЗВА на ответника, че на основание чл. 170, ал.1 от АПК в доказателствена тежест на административния орган е да установи, че са били налице фактическите основания, посочени в обжалвания акт и изпълнението на законовите изисквания за издаването му, в това число, че същия е издаден от компетентен орган при спазване на процесуалните правила за това и съобразно релевантните правни норми, както и че жалбоподателя е извършил твърдяните в заповедта дисциплинарни нарушения.

УКАЗВА на ответника по жалбата, че следва да ангажира доказателства относно изложените в оспорвания акт фактически и правни основания.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представената от ответника административна преписка.

УКАЗВА на страните, че съгласно чл. 41 от Гражданския процесуален кодекс, страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. При неизпълнение на това задължение, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание, което ще се проведе на 09.02.2023 г. от 09.50 часа, за която дата и час да се призоват страните на посочените по делото адреси.

Преписи от ОПРЕДЕЛЕНИЕТО, на основание чл. 138 от АПК да се изпратят на жалбоподателя и ответника, ведно със съобщението.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: